

L'ESPERANÇA EN TEMPS DE PANDÈMIA

La pregària davant la malaltia

Divendres 27 de març de 2020, amb motiu de la pandèmia del coronavirus, el Sant Pare va presidir un moment extraordinari de pregària davant d'una plaça de Sant Pere completament buida. Un home ancià, fràgil, amb dificultats per caminar, va impartir amb la custòdia eucarística la benedicció *Urbi et orbi*, a la ciutat de Roma i al món sencer, per demanar a Déu la seva protecció. Ens ha arribat una calamitat que no esperàvem. Ens sentíem segurs en una societat tecnològicament avançada i un microorganisme ens ha fet caure dels nostres pedestals. Hem quedat desconcertats davant la tragèdia i, en aquests moments, ens podem preguntar quin sentit té l'esperança cristiana. Hem d'esperar una resolució miraculosa del problema? Ens hem de resignar en aquesta vall de llàgrimes? Hem de confiar que tot val la pena per guanyar la vida eterna?

La tempesta calmada

El Papa Francesc va comentar el fragment de l'Evangeli que narra l'episodi de la tempesta calmada (Mc 4,35-41). Una escena que presenta molts paral·lelismes respecte a la situació actual: una adversitat que posa en perill les nostres vides mentre Jesús sembla absent, adormit. El Sant Pare destaca la resposta de Jesús: "Per què teniu por? Encara no teniu fe?".

Nosaltres interpel·lem Déu en moments de dificultat i Ell respon interpel·lant-nos amb la seva Paraula. Déu estima el nostre món, més que no pas nosaltres mateixos. El progrés ha estat tan accelerat que com a societat, ens hem sentit forts i capaços de tot. Ens hem tornat cobdiciosos. No ens hem despertat amb el brogit de les guerres o les injustícies ni hem escoltat el clam dels pobres o del nostre planeta greument ferit. Hem continuat impertorbables, pensant a mantenir-nos sempre sans en un món malalt. El Papa Francesc continua dient que el Senyor ens adreça una crida, una crida a la fe. Que no és tant creure que Déu existeix, sinó anar vers Ell i confiar-hi. El missatge de la Quaresma és: "Convertiu-vos", "torneu a mi de tot cor" (Jl 2,12). És un moment d'elecció. El temps per triar entre el que compta veritablement i el que és passatger, per separar el que és necessari del que no ho és. És el temps de redreçar la nostra vida per posar-la al servei del Senyor i del proïsme. Ens pot ajudar el testimoni exemplar de tantes persones que dediquen la seva vida als altres en aquests temps tan difícils. La fe comença prenent consciència de la necessitat de salvació. No som autosuficients. Tots sols ens enfonsem, naufraguem. Necessitem el Senyor com els antics mariners necessitaven les estrelles per orientar-se.

Les expectatives

L'esperança ens guia i ens dóna força. Ara bé, no la podem confondre amb les expectatives. Aquestes neixen de la nostra imaginació que intenta superar la imprevisibilitat dels esdeveniments de la vida omplint la buidor d'un futur incert amb la nostra fantasia. Les expectatives neixen de la necessitat i del desig. Ens sentim orfes en mans d'un destí cec. Aleshores els nostres mecanismes de defensa generen projeccions mentals, quimeres, per fer-nos sentir segurs. Ens inventem el futur perquè ens desespera no saber què esperar. Intentem ser optimistes i plantejar-nos escenaris idíl·lics, l'arribada de solucions fàcils que reverteixin la situació. Però acaben conduint-nos

a la frustració, perquè la realitat és tossuda i sempre s'imposa. Aleshores podem passar a l'altre extrem i rendir-nos al pessimisme. La imaginació ens aboca al catastrofisme més desolador. La por ens venç i no trobem sortida als problemes. Perdem l'objectivitat. Venim d'un món que ha alimentat les nostres expectatives de progrés i benestar, fins i tot de salut i d'invulnerabilitat enfront de la malaltia. I ara ens passa factura. No estem preparats i ens envaeix l'angoixa per la por al patiment.

Aquests dies circula per les xarxes una frase d'Avicenna, un savi musulmà de l'Edat Mitjana: "La imaginació és la meitat de la malaltia. La serenor, la meitat del remei. I la paciència, el primer pas cap al guariment."

L'esperança cristiana

El Sant Pare ens recorda com Jesús relaciona la por amb la manca de fe. No vol dir que hem de tenir fe que res dolent no ens passarà. No, no és pas aquest el missatge de Jesús, prou conscient de quin seria el seu futur. La fe implica confiar en algú i està íntimament associada a l'amor. Confiem en qui ens estima i a qui estimem.

La fe, l'esperança i l'amor van units. Un infant que va amb els seus pares es deixa portar, no perquè sàpiga on va, sinó perquè sap amb qui va. L'esperança no neix de saber com acabarà tot, sinó del convenciment que Déu és amb nosaltres i no ens decebrà. El Papa recorda com tanta gent cada dia atén els altres amb paciència i infon esperança. Aquestes persones mostren, a través de gestos petits i quotidians, com afrontar els problemes i travessar aquest moment de tempesta readaptant les seves vides. Són signes d'esperança. Moguts per la caritat, irradien confiança. Hem d'aprendre del seu exemple perquè, un cop superada la crisi, no podem seguir vivint igual. Ens hem de convertir. Hem de canviar. Hem d'aprendre la lliçó. I, en el pitjor dels escenaris, ens espera la mort. Tard o d'hora tots hi estem cridats, però l'aïllament d'aquests dies agreuja el dolor en aquestes circumstàncies tan tràgiques. Molts moren sols sense el consol de la companyia dels éssers estimats. Ara bé, "la fe és posseir anticipadament allò que esperem, és conèixer realitats que no veiem" (He 11,1). La fe ens consola perquè confiem que l'amor és més fort que la mort i Déu, que no abandonà el seu Fill, ens rescatarà. Aquest és el sentit de la Pasqua. Com diu el Sant Pare: "Tenim una àncora: en la seva Creu hem estat salvats. Tenim un timó: en la seva Creu hem estat rescatats. Tenim una esperança: en la seva Creu hem estat guarits i abraçats perquè ningú ni res ens separi del seu amor redemptor."

Preguntes

- Com ha canviat la nostra vida la crisi del coronavirus?
- Quines accions concretes podem realitzar per alleugerir el patiment dels altres?
- Com ens afecta el confinament a la manera de viure la Quaresma?
- Com podem millorar la convivència en la nostra família en aquests dies de confinament?
- En quins aspectes aquest moment de crisi pot ser una oportunitat per créixer?

Textos bíblics

- La tempesta calmada Mc 4, 35-41
- La fe i l'esperança He 11

Per meditar

Intervenció del Papa Francesc en el moment extraordinari de pregària per l'epidèmia del coronavirus (27 de març de 2020) http://www.vatican.va/content/francesco/es/homilies/2020/documents/papa-francesco_20200327_omelia-epidemia.html